

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorum

VD16 B 5530

Qvaestio. IX. An Magi & Malefici nostri etiam poßint seminibus & arborum floribus, nocumenta inferre productione ranarum, murium, erucarum, locustarum, & similium bestiolarum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

QVAESTIO. IX.

*An Magi & Malefici nostri etiam possint seminibus & arborum floribus, nocu-
menta inferre productione ranarum, mu-
rium, erucarum, locustarum, & similium be-
stiolarum?*

Ex confessione earum percipimus passim eas fateri, quod non raro huiusmodi operentur: proinde paucis huic quaestioni respondendum.

Prima Conclusio. *Certum est maleficos & magos mediante Demonis opera posse producere ranas, cyniphes, erucas, & similia animalia imperfecta.*

HAEC conclusio probatur ex scriptura Exod. 7. & 8. fecerunt malefici per incantationes suas ranas, & serpentes. At Cyniphes educere non potuerunt, non ob eorum impotentiam, sed quia aderat dominatio prohibetis per Spiritum S. ut ait D. Augustin. lib. 3. de Trinit. cap. 9. Vnde Scriptura inquit: *Digitus Dei est hic.* Atq; quantum ad hanc Conclusionem attinet eam communiter DD. Theologi recipiunt. D. Hieron. Lyran. Dionysius Carthusianus, & alij in cap. 8. Exod. August. in loc. cit.

cit. S. Thom. 1. part. q. 114. artic. 4. Alexander Alensis in 2. part. q. 43. memb. 2. Magist. in 2. d. 7. in fine. Bonavent. & alij ibidem. Guilhelm. Parisien. in lib. de vniuerso, part. 3. & alij communiter alibi. Ad eundem effectum facit Psalm. 77. Et dedit ærugini fructus eorum: & labores eorum locustæ. &c. Et deinde subiungit: immisiones per angelos malos. In quem Psalm. legendi D. Augustin. Cassiodor. & alij.

Secunda Conclusio. *Ad productionem talium bestiarum & animalium imperfectorum, Demon ex pacto cum mago & malefico tantum dispositiue concurrat per applicationem agentium naturalium.*

HANC docet August. in d. lib. 3. de Trinit. cap. 8. & post eum S. Thom. Alens. Bonavent. & alij. Ait enim August. Non solum malos, sed nec bonos angelos fas est putari creatores, sed pro subtilitate sui sensus & corporis, semina rerum istarum nobis occultiora noverunt, & ea per congruas temperationes elementorum latenter spargunt, atq; ita gignendarum rerum, & accelerandorum incrementorum præbent occasiones.

Tertia Conclusio. *Huiusmodi animalia iam ad operationem Demonum producta*

Pp 2 ducta

ducta ex operatione sua natura nocumenta inferant segetibus, floribus arborum, aut fructibus adhuc teneris.

HVIVS Conclusionis sensus est, quod quidem productio huiusmodi bestiarum facta ope diabolica, sit præter communem naturæ cursum, & ita mirabilis quantum ad producentem, & mouentem agentia naturalia ad suum effectum, præsupposita tamen productione, quod quædam depascant olera, alia flores arborum, quædam folia, nonnulla etiam hominibus molestissima sint, id conuenit naturæ talium bestiarum. Hæc Conclusio factis probatur ex locis Scripturæ allegatis. Exod. 8. & Psal. 77. & DD. in eisdem locis. His accedit quod sicuti miracula non sunt multiplicanda sine necessitate: ita nec mirabilia censenda, quæ fieri communi cursu naturæ ratio conueniens suadet. Cùm enim huiusmodi animalia licet imperfectiora sint, quippe quæ ex putrefactione facillimè generantur, & quasi à casu, auctore Aristotele lib. 7. Metaphys. tex. 23. vitam habeant, indigent nutrimento aliquo, atque in id sibi conueniens ex natura indita feruntur. Ideo quando magi & malefici auxilio Dæmonis volunt hominum generi detrimenta inferre in seminibus aut fructibus arborum, demones concurrunt, Deo tamen permittente, ad productionem similium animalium in
 tanta

tanta copia, vt verifimiliter magna ex parte flores arborum, aut fructus adhuc teneros depascant, corrodant, mortificent & contaminent. Ex qua corruptione humano generi, ad cuius conseruationem fructus terræ & arborum necessarij sunt, damna maxima contingunt.

Quarta Conclusio. Possunt etiam magi & malefici auxilio malorum spirituum animalia imperfecta hinc inde in varijs locis conspersa congregare in uno loco & coaceruare.

HANC, in qua Theologum non puto posse dubitare, breuiter docet Nicolaus Remigius Serenissimi Ducis Lotharingiæ consiliarius lib. 1. Dæmonolatriæ cap. 21. Prodierrunt anno præterito 1595. huius Auctoris Dæmonolatriæ lib. 3. in quibus ex indicijs capitalibus nongentorum plusquam minus, qui propter sortilegij crimen intra annos quindecim in Lotharingia, vbi ipse est cognitor publicus, morte mulctati sunt, omnes effectus, quos maleficis & strigibus tribuimus; multarum confessionum exemplis ostendit atq; illustrat. Conclusionem hanc nunc paucis probamus. Atq; in primis ex communi & recepta Theologorum doctrina. Corpora hæc inferiora etiam angelis malis, quatum ad motum

localem obediunt (intellige semper, nisi Deus cui omnia subiecta sunt, impediatur.) Atq; hanc propositionem post S. Augustin. lib. 3. de Trinitate cap. 8. & 9. tradunt S. Thom. 1. par. q. 110. art. 3. & lib. 3. contra gentiles, cap. 103. S. Bonavent. Palud. Richard. & alij cum Magistro in 2. d. 7. Syluest. in verb. Maleficium. q. 2. Franciscus Victoria in relect. de arte magica, à nu. 32. Benedict. Pererius lib. 1. de magia, cap. 6. & alij alibi. Vnde citissimè & celerrimè propter magnam potentiam & virtutem possunt corpora de loco ad locum transportare. Hinc sicut res alias alibi factas Demones celerrimè ad magorum aliquando ostentationem ex locis etiã late distantibus possunt asportare: Sic quoq; valent animalia imperfecta & minutiora in diuersis locis via naturali enata, coaceruare, & in locum destinatum mouendo cõgregare. Qui enim homines mouendo celerrimè ex diuersis locis in vnum locũ potest coadunare: quid impedit, quo minus erucas, limaces, locustas & similes bestiolas in vnum locum cogat? Atque hoc modo fieri potuit, quod aliquando memini relatum, quosdam ex nostris maleficis confessos, quod habuissent tempore quodam autumnii vas plenum limacibus paruis ad perdendum semina frugum. Dæmoni enim minimè difficile est paruo tempore colligere, & vno loco includere magnum cumulum, & quasi infinitum numerum minutio-

nutiorum bestiolarum. Nicolaus Remigius refert exempla ex procelibus & indicijs in hunc modum. Alexia Violæa in agro Tentræo Anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo tertio refert se, postquam bachantium more hac atque illac vnâ cum æqualibus multum discurrisset, solitam in aëre spargere minutum quendam puluerem, ad id sibi idcirco à Dæmone concessum: vnde erucæ, bruchi, locustæ, atque id genus pestes satorum adeo densæ nascerentur, vt ijs agri ilicò vnde quaque contaminarentur. Apra Hoselotia, Alexia Drigæa, Odilla Boncuriana, & Rosa Gerardina memorant se simili facto ingentem murium copiam non semel in agris excitauisse, qui ilicò in terram se abderent, corro dendis ortarum frugum germinibus: Et post quædam subdit: Quemadmodum nostra ætate visus est Nanceij Comes quidam è Germania vniuersas cubiculi muscas circa infixum in parietem pugiunculum congregans, non aliter atque apes in fuga verberis instar è ramo pendere solent. Et alius è tota vicinitate, ac confinio excitos angues in ignem Magico circulo conclusum inducēs, ac cùm ex ijs quæ corpore immanior erat, in illum ingredi detrectaret: coacta est tamen repetito idētidem carmine id facere, ac se cum cæteris in obiectum ignem dedere & prouoluerē. Hæc ille. Ex his nō est difficile colligere,

qua ratione quidam incantatores aliquando in alicuius ædes, cui malè volunt, maximum glirium, aut murium numerum cogant; ut frumenta consumant, & alias molestias inferant. Non enim in verbis, aut signis est aliqua virtus coactiua, sed Dæmon ex pacto ad prolationem verborum & applicationem signorum operatur ad coadunationem murium, & glirium in tali loco, quem incantator & magus præfigit. Cùm hîc mentionem fecerimus, dæmonem per motum localem variâ operari, dubium occurrit hoc loco soluendum, ut cõstet, an superstitio sit credere, vel aliquid veritatis obtineat opinio illa, tam quorundam incantatorum & magorum, quàm etiam multorum venatorum, qui existimant incantationibus impediri posse capturam ferarum. Ad quod dubium respondetur affirmatiuè, fieri posse ut impediatur captura ferarum incantatione & arte magica. Ut hoc melius intelligatur, recolendum quod feræ aut canibus capiuntur, quemadmodum ut plurimum lepores multi capiunt: & tunc impedimentum potest fieri à Dæmone ex parte canum insequentium leporem, quos in cursu potest impedire, vel in apprehensione: aut etiam leporem velocius potest impellere, & motu locali transferre, ita ut canes effugiat. Si autem feræ retibus sint capiendæ, his modis aut similibus impedimentum opponitur. Aut ante retia potest se
in cor-

in corpore assumpto ponere, vt feram ante-
uertat, vel ad eundem finem imprimere illu-
sionem phantasmati feræ, vt apprehendat ho-
minem, vel canem sibi aduersantem. Aut de-
niq; transferendo per motum localem feram,
ne retia attingat: vel eadem etiam retia inuisi-
bilitate eleuando, vt pateat securus transitus.
Cum enim Dæmon sit mille artifex, non de-
sunt illi modi, quibus hominum commodis
aduersetur, & suorum clientum, scilicet incan-
tatorum & magorum causam promoueat: Si-
quidem incantatores omnem fiduciam collo-
cant in suis incantationibus & signis magicis
in ordine ad præstandum impedimenta cap-
turæ ferarum, ita & ipse ex pacto tacito, si non
quandoq; etiam expresso, concurrat tanquam
fidelis cooperatores ad impediendum, vt au-
geat rerum vanam confidentiam, & suam fal-
laciem fidem confirmet.

LEX V.

*Nemo Auruspicem consulat, aut Ma-
thematicum: Nemo Ariolum: Augurum
& Vatum praua confessio conticescat, Chal-
dei & Magi, & ceteri, quos maleficos obfa-
cinorum magnitudinem vulgus appellat,
nec ad hanc partem aliquid moliantur. Si-
leat omnibus perpetuò diuinandi curiositas:*

Pp 5

Ete-